

ogsaa være blevet udført saaledes, men det har der ikke været Brug for i den Tid, Loven har virket.

Som Lovforslaget nu foreligger, indeholder det efter min Mening visse Forbedringer og visse Udvidelser fra det nuværende Grundlag, og jeg maa indrømme, at disse Forbedringer i mange Henseender staar i passende Forhold til den Prisforhøjelse, som Jord, Bygninger, Besætning og Inventar har undergaaet, siden Loven sidst blev vedtaget, men jeg vil heller ikke lægge Skjul paa, at der ved Siden af maaske ogsaa er en større Risiko for Staten, saaledes som Loven nu er vedtaget i Folketinget. Dog har jeg ment, at naar man sætter Renten op fra 3 pCt. til 4 pCt., saa vil den Risiko, som Staten kommer til at løbe efter Lovforslaget, som det nu er vedtaget af Folketinget, kun blive ringe. Men dernæst synes jeg ogsaa, at det Tilskud, som Staten i Virkeligheden skal yde til denne Lovs Gennemførelse, ydes langt bedre igennem en mulig Risiko, end ved at man sætter Renten saa lavt, at Staten derigennem skal give Tilskud til Lovens Gennemførelse.

Jeg anbefaler Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og vil yderligere tilføje, at jeg meget vil henstille til det høje Ting, om der var Mulighed for, at dette Forslag endnu i denne Samling kunde blive vedtaget af Rigsdagen. Jeg tror, at de Forventninger, der næres af dem, der skal søge disse Laan, er store, idet der her indføres store Forbedringer i Sammenligning med Loven, som den er i Øjeblikket, da det i mange Tilfælde sikkert vil være ganske umuligt i Henhold til den nu gældende Lov at oprette den Art Brug af en saadan Størrelse, som vi alle maa ønske, at de skal have, nemlig saaledes, at en Familie nogenlunde kan leve derpaa uden at gaa i fremmed Arbejde.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Piper: Den højtærede Minister har fremsat dette Forslag i Henhold til den Bestemmelse, der findes i den bestaaende Lov om Husmandsbrug af 1909, at Loven skal underkastes en Revision i Rigsdagssamlingen 1913—14, og forinden Forelægelsen har den højtærede Landbrugsminister henvendt sig til de Organisationer, der nærmest har haft at gøre med at føre denne Lov ud i Livet, og som repræsenterer dem, som nyder godt af Loven, Husmandsorganisationerne, Amtskommissionerne og tillige Landbokommissionen,

og de Ændringer, som den højtærede Landbrugsminister har foreslaaet, støtter sig i alt væsentligt paa de Forslag, som er fremsatte fra disse tre Sider.

De vigtigste af disse Forslag er jo Ændringen til § 7, hvor Højesteværden af de Ejendomme, der kan komme i Betragtning under denne Lov, er forhøjet fra 6,500 Kr. til 8,000 Kr., og yderligere har Folketinget indføjet en Bestemmelse om, at hvor Jorden er særlig dyr, kan Laanesummen gaa op indtil 10,000 Kr. Dette er jo en forholdsvis lidt større Forhøjelse for de Egne, hvor Jorden er særlig dyr, end det er for Højesteværden i de almindelige Egne, thi tidligere var denne 6,500 Kr., og den Sum, hvortil man kunde gaa i særlig dyre Egne, var 8,000 Kr. Forhøjelsen begrundes ved de stigende Jordpriser, og man maa jo noget anerkende Betydningen af dette Moment. Tillige mener jeg, at det er ganske heldigt, at man kan gøre disse Brug noget større, og jeg kan derfor give denne Bestemmelse min Tilslutning.

I § 10 er Renten for Laanene forhøjet fra 3 til 4 pCt. Ogsaa dette kan jeg give min Tilslutning. Det var et alt for urimelig stort Tab, Statskassen havde paa Salget af Obligationerne, saa længe Renten var 3 pCt. Naar Staten selv maa laane sine Penge saa dyrt, som vi har maattet ved de sidste Statslaan, vilde det være uforsvarligt at fortsætte med samme Rentefod som hidtil, og endskønt jeg anser den hele Foranstaltning for god og nyttig og anser det for at være til Gavn for Landet, at man kan tilvejebringe flere selvstændige Brug, maa der ogsaa være Grænser for de Ofre, Statskassen kan paatage sig til dette Formaal.

Endvidere er der i § 11 en Ændring fra den tidligere Lov, idet Lovens Varighed er foreslaaet til 3 Aar, medens den nugældende Lovs Varighed var 5 Aar. Endelig er der en Bestemmelse, hvorved den Sum, som er til Disposition til dette Formaal, sættes op til 5 Mill. Kr. Begrundelsen for Lovens Varighed er, at man har nedsat en Landbrugskommission og tør vente, at den inden Udløbet af 3 Aar vil have afgivet Betænkning, hvorefter man vil tage hele Jordspørgsmaalet under en ny og samlet Overvejelse. Var ikke dette særlige Moment til Stede, havde jeg foretrukket, at Lovens Varighed var sat til samme Aaremaal som tidligere eller, rettere sagt, maaske hellere et dobbelt saa langt Aaremaal, f. Eks. en halv Snes Aar. Det er ikke hensigtsmæssigt at optage saadanne Love til